

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Салати Ігоря Євгеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
20 квітня 2018 року
№ 122-2 (II)/2018

Справа № 3-49/2018 (3248/17)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Салати Ігоря Євгеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Салата Ігор Євгенович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким,

що не відповідає Конституції України (є неконституційним), положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), що застосоване в остаточному судовому рішенні апеляційного суду Одеської області від 16 січня 2017 року у його справі.

Автор клопотання зазначає, що положення частини десятої статті 294 Кодексу, яке, зокрема, передбачає, що постанова апеляційного суду є остаточною й оскарженню не підлягає, не відповідає положенням частини першої статті 8, частини першої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має зазначатися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів (пункт 7 частини другої статті 55). Конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“). Отже, особа, яка звертається до Конституційного Суду України з конституційною скаргою, має обґрунтувати її зміст і вимоги.

Згідно з частиною десятою статті 294 Кодексу постанова апеляційного суду є остаточною й оскарженню не підлягає. Однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у

визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення (пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України). Відтак на рівні Конституції України законодавець встановив випадки обмеження права на касаційне оскарження судового рішення, що узгоджується з практикою Європейського суду з прав людини, який у своїх рішеннях неодноразово наголошував, що „повноваження вищих судових органів стосовно перегляду мають реалізовуватись для виправлення судових помилок та недоліків судочинства, але не для здійснення нового судового розгляду. Перегляд не повинен фактично підміняти собою апеляцію“ (пункт 40 рішення у справі „Пономарьов проти України“ від 3 квітня 2008 року).

Таким чином, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, проаналізувавши конституційну скаргу та долучені до неї матеріали, дійшла висновку, що автор клопотання скористався правом на апеляційний перегляд справи, що узгоджується з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, однак не навів у конституційній скарзі правового зв'язку необхідності касаційного оскарження судового рішення у справі про адміністративні правопорушення, касаційний перегляд якого не передбачений положенням частини десятої статті 294 Кодексу. Отже, у конституційній скарзі немає обґрунтування неконституційності положення частини десятої статті 294 Кодексу, що свідчить про недотримання автором клопотання вимоги пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Автор клопотання також не долучив до конституційної скарги копії постанови Київського районного суду міста Одеси від 7 вересня 2016 року, на яку посилається, чим не дотримав вимог пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

З наведеного вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу порушив вимоги пунктів 6, 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Салати Ігоря Євгеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Лемак В.В.

Сліденко І.Д.

Тупицький О.М.